

2007. október 3-án benyújtott kereset – Petrilli kontra Bizottság

(F-98/07. sz. ügy)

(2007/C 297/96)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Nicole Petrilli (Sint Stevens Woluwe, Belgium)
(képviselő: J. L. Lodomez ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felperes kereseti kérelmei

- A Közzszolgálati Törvényszék állapítsa meg, hogy a jelen megsemmisítés iránti kereset elfogadható és megalapozott;
- a Közzszolgálati Törvényszék semmisítse meg a 2007. július 20-i határozatot, amellyel a kinevezésre jogosult hatóság elutasította a felperes által az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (személyzeti szabályzat) 90. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott kérelmet, amely kérelem a felperesnek a Bizottság Kutatási Főigazgatóságánál fennálló szerződésének meghosszabbítására irányult;
- a Közzszolgálati Törvényszék semmisítse meg a Bizottság esetleges határozatát, amelyet a felperes által – a jelen keresettel és a kinevezésre jogosult hatóság 2007. július 20-án hozott határozatának felfüggesztése iránti keresettel párhuzamosan – benyújtott panaszról hoz;
- a Közzszolgálati Törvényszék állapítsa meg, hogy a jelen kártérítési kereset elfogadható és megalapozott;
- a Közzszolgálati Törvényszék – késedelmi naponként 1 000 euró kényszerítő bírság mellett – kötelezze a Bizottságot, hogy a felperes számára tegye lehetővé a szerződéses alkalmazotti munkakörébe való visszatérést a Kutatási Főigazgatóság „T2” egységében 18 hónap időtartamra;
- a Közzszolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a felperes számára a szerződése meghosszabbításának megtagadásából eredő keresetkiesés által okozott anyagi kár megtérítéseként azon keresetnek megfelelő összeget, amelyben a felperes akkor részesült volna, ha a szerződéses alkalmazotti szerződését a három éves határidőig végig fenntarthatta volna;
- a Közzszolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot a felperes által elszenvedett járulékos kár megtérítésére, amelyet a felperes annak következtében szenvedett el, hogy – a fent említett szerződése meghosszabbítása elmaradása miatt – elveszítette a lehetőséget arra, hogy a jövőben létrejövő Kutatási Végrehajtó Hivatalban (REA) határozott idejű szerződéshez jusson és arra, hogy a Bizottságban a feladatát befejezze, és ott e feladat végrehajtása során az ismereteit elmélyítse;

- a Közzszolgálati Törvényszék kötelezze a Bizottságot, hogy a felperes szerződésének meghosszabbítását megtagadó határozatával okozott nem vagyoni kár megtérítéseként fizesse meg a felperesnek az Elsőfokú Bíróság által meghatározandó összeget, amelyet a felperes ideiglenesen 1 euróban határoz meg, azzal a kifejezett fenntartással, hogy ezt az összeget az eljárás során felemelheti;
- a Közzszolgálati Törvényszék kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyből az első a jogszerűség elvének és a kiegészítő alkalmazottak alkalmazási feltételei (RAA) 88. cikkének megsértésén alapul. A felperes azt állítja, hogy a szerződéses alkalmazotti szerződésének meghosszabbítását megtagadó határozat, amelyet a nem határozatlan időtartamú alkalmazottak szolgálati viszonyának maximális időtartamáról szóló, 2004. április 28-i bizottsági határozat alapján hoztak, meggátolja az RAA 88. cikkének érvényesülését, amely lehetővé tenné a szerződésének újabb 18 hónapos időszakkal történő meghosszabbítását. A 2004. április 28-i határozat jogellenes, mivel korlátozza a személyzeti szabályzat szerinti jogokat.

A második jogalap a gondos ügyintézés elvén, a közigazgatás gondoskodási kötelezettségén és a szolgálati érdeken alapul. A felperes előterjeszti, hogy a megtagadott határozat nem veszi figyelembe sem a személyes helyzetét, sem a szolgálati érdeket, sem a jövőben létrehozandó ügynökség érdekeit.

A harmadik érv az indokolás hiányosságán és az RAA 3b. cikkének megsértésén alapul. A felperes többek között arra hivatkozik, hogy szerződése meghosszabbításának amiatti automatikus megtagadása, hogy az elérte a 2004. április 28-i határozatban meghatározott hatéves felső határt, megsérti az RAA 3b. cikkének szellemét, amely azon a szándékon alapul, hogy a speciális területeken a feladatok elvégzésére – a sajátos feladat elvégzéséhez szükséges időre – a személyeket határozott idejű szerződéssel alkalmazzák.

A negyedik jogalap azon alapul, hogy a 2004. április 28-i határozat megsérti az 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelvet (HL L 175., 43. o.; 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.), az európai munkajog általános elveit, az alkalmazottak szociális jogait, különösen a munkahely stabilitásának elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Ez utóbbit illetően a felperes hangsúlyozza, hogy a hat éves felső határ csak az RAA 3b. cikkének hatálya alá tartozó szerződéses alkalmazottakra vonatkozik, míg az RAA 3a. cikkének hatálya alá tartozó szerződéses alkalmazottaknak lehetőségük van határozatlan idejű szerződés kötésére.